

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003 Julkaistu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2003 N:o 1098—1103

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1098 Valtioneuvoston asetus kuulutusrekisteristä	3783
1099 Sosiaali- ja terveysministeriön asetus sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen liitteen 2 muuttamisesta	3785
1100 Sisäasiainministeriön asetus valtion omistukseen siirtyneiden ampuma-aseiden ja -tarvikkeiden käsittelystä	3788
1101 Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus julkisesti tuettujen alusluottojen yleisistä ehdoista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 2 ja 11 §:n muuttamisesta	3791
1102 Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus luontaisten kivennäisvesien ainesosien luettelon, enimmäispitoisuuksien ja pakkausmerkintöjen vahvistamisesta sekä luontaisten kivennäisvesien ja lähdevesien otsonilla rikastetulla ilmalla tapahtuvaa käsittelyä koskevista edellytyksistä ...	3792
1103 Verohallituksen päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2004	3793

N:o 1098

Valtioneuvoston asetus

kuulutusrekisteristä

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, säädetään julkisesta haasteesta 15 päivänä elokuuta 2003 annetun lain (729/2003) 10 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Kuulutusrekisteriin merkitään tietoja tuomioistuimen tai viranomaisen päätökseen perustuvista kuulutuksista, jotka koskevat:

- 1) julkista haastetta;
- 2) konkurssivalvontaa;
- 3) yrityssaneerausmenettelyn aloittamista; taikka
- 4) osakeyhtiön sulautumista, jakautumista tai varojen jakoa taikka muuta yhteisö- ja säätiölainsäädännössä tarkoitettua toimenpidettä tai päätöstä, josta on julkaistava kuulutus virallisessa lehdessä.

2 §

Kuulutuksista merkitään rekisteriin:

- 1) velallisen tai muun kuulutuksessa tarkoitettun henkilön tai yhteisön nykyinen ja aikaisempi nimi, kotipaikka sekä henkilö- taikka yritys- ja yhteisötunnus tai muu vastaava tunnus;

- 2) asian laatu;

- 3) kuulutuksessa asetettu kehoitus velkojille ja muille oikeudenhaltijoille;
- 4) määräajan päättymispäivä;
- 5) ilmoitusten tai vaatimusten vastaanottajan nimi ja yhteystiedot;
- 6) tuomioistuimen tai muun viranomaisen nimi ja yhteystiedot;
- 7) tuomioistuimen asianumero;
- 8) muut kuulutettavaan asiaan liittyvät tiedot, jotka ovat tarpeen rekisterinpidon tai velkojien edun valvonnan kannalta.

3 §

Jos kuulutusta koskevan asian käsittely päättyy ennen määräajan päättymistä tai jos rekisteriin merkityssä asiantilassa tapahtuu jokin muutos, rekisteriin on tehtävä tästä merkintä.

4 §

Kun tuomioistuin tai muu viranomainen

tekee päätöksen, josta on tehtävä merkintä kuulutusrekisteriin, sen on viipymättä toimitettava päätöksestä tieto oikeusrekisterikeskukselle.

Tuomioistuimien ja muun viranomaisen voi toimittaa tiedot sähköisesti oikeusrekisterikeskuksen tarkemmin määräämällä tavalla.

5 §

Oikeusrekisterikeskuksen on huolehdittava siitä, että tuomioistuimien tai muun viranomaisen toimittamat tiedot merkitään viipymättä kuulutusrekisteriin. Oikeusrekisterikeskus voi tehdä merkintöjä rekisteriin myös omasta aloitteestaan.

Kun kuulutuksessa tarkoitettu määräaika on päättynyt, oikeusrekisterikeskuksen on välittömästi poistettava kuulutusta koskevat tiedot rekisteristä.

6 §

Oikeusrekisterikeskuksen on huolehdittava siitä, että kuulutusrekisterin tiedot ovat saatavissa yleisen tietoverkon kautta.

Oikeusrekisterikeskus voi hakemuksen perusteella myöntää luvan kuulutusrekisterin

tietojen saamiseen sähköisessä muodossa sille, joka tarvitsee tietoja velkojen ilmoittamisesta tai muuta velkojen edunvalvontaa varten. Käyttöluvassa voidaan antaa määräyksiä tietojen hakuperusteista ja muista rekisterin käyttöä koskevista ehdoista ja valvonnasta.

7 §

Kuulutusrekisterin käyttö yleisen tietoverkon kautta on maksutonta.

Tietojen luovuttamisesta sähköisessä muodossa peritään hinta liiketaloudellisin perustein niin kuin valtion maksuperustelain (150/1992) 7 §:ssä säädetään. Hintaa ei kuitenkaan peritä tietojen luovuttamisesta oikeudenhoitoon liittyvien tehtävien suorittamista varten tuomioistuimille, Patentti- ja rekisterihallitukselle ja maistraateille.

8 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2004.

Kuulutusrekisteriin tehdään merkintöjä päätöksistä, jotka on tehty asetuksen voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2003

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Lainsäädäntöneuvos Marjut Jokela

N:o 1099

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen liitteen 2 muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2003

Sosiaali- ja terveysministeriö on *muuttanut* sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen maksullisista suoritteista 20. joulukuuta 2001 annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (1440/2001) liitteen 2 kohtia 5, 6 ja 7 seuraavasti:

5. Toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle annettava lausunto

5.1 Lausunto tehoaineen hyväksymishakemuksesta	69 800 €
5.2 Lausunto valmisteiden ensihyväksymisestä	7 600 €
- Lisämaksu, jos valmisteissa on kaksi tai useampia tehoaineita	2 500 € / tehoaine
5.3 Lausunto valmisteiden väliaikaista hyväksymistä koskevasta hakemuksesta	7 600 €
- Lisämaksu, jos valmisteissa on kaksi tai useampia tehoaineita	2 500 € / tehoaine
5.4 Lausunto valmisteiden vastavuoroista hyväksymistä koskevasta hakemuksesta	1 000 €
5.5 Lausunto vähäriskisen valmisteiden ensirekisteröintiä koskevasta hakemuksesta	1 700 €
5.6 Suojauskemikaalin ennakko hyväksyminen:	
5.6.1 Valmisteiden ja tehoaineiden toksikologinen arviointi	10 400 €
- Lisämaksu, jos valmisteissa on kaksi tai useampia tehoaineita	5 200 € / tehoaine
5.7 Kiinnittymisenestoaineiden ennakko hyväksyminen:	
5.7.1 Valmisteiden ja tehoaineiden toksikologinen arviointi	10 400 €
- Lisämaksu, jos valmisteissa on kaksi tai useampia tehoaineita	5 200 € / tehoaine
5.7.2 Lausunto kiinnittymisenestoaineiden kehysvalmisteesta	600 €
5.8 Lausunto maalin tavoin käytettävää puunsuojakemikaalia koskevasta ilmoituksesta (luokituksen ja merkintöjen tarkastus)	600 €

6. Kemikaalilain 48 a §:n mukaisesti toimitettujen tietojen käsittelystä perittävät vuotuiset maksut

6.1 Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa 374/2002 ja sosiaali- ja terveysministeriön päätöksessä 377/1998 mainittujen tietojen käsittely:

- Toiminnanharjoittajan ilmoitusten määrä

1 – 200 kappaletta 30 € kappaleelta vuodessa

200 kappaletta ylittäviltä osin 15 € kappaleelta vuodessa

7. Maksuja koskevat erinäiset säännökset

Myönteisestä ja kielteisestä päätöksestä peritään saman suuruinen maksu.

Jos tuotevalvontakeskukselle toimitettu hakemus tai ilmoitus peruutetaan tai muutoin raukeaa ennen kuin asia on käsitelty loppuun, käsittelymaksu on 35 prosenttia siitä maksusta, joka hakijalta tai ilmoituksentekijältä olisi muutoin peritty.

Kohtien 4.1, 4.2 ja 5. mukaisesta biosidivalmisteiden uudelleen hyväksymistä tai rekisteröintiä koskevan hakemuksen käsittelystä peritään 50 prosenttia taulukon mukaisesta maksusta.

Edellä kohdissa 4.1 ja 4.2.1 - 4.2.4 tarkoitettujen hakemusten jättämisen sekä kohdassa 5.1 tarkoitetun lausuntopyynnön saapumisen yhteydessä peritään ennakkomaksu, jonka suuruus on 35 prosenttia taulukon mukaisesta maksusta.

Tuotevalvontakeskus voi alentaa kohdissa 4. ja 5. mainittua maksua 25 prosentilla, jos asian käsittelyn vaatima työmäärä alittaa suoritteiden käsittelyyn tavanomaisesti käytettävän ajan vähintään 25 prosentilla. Vastaavasti Tuotevalvontakeskus voi korottaa maksua 25 prosentilla, jos asian käsittelyn vaatima työaika hakijan toimittamien selvitysten puutteellisuudesta johtuen tai muusta erityisestä syystä ylittää suoritteiden käsittelyyn tavanomaisesti käytettävän ajan vähintään 25 prosentilla.

Tuotevalvontakeskus voi alentaa kohdissa 4.1 ja 5.1 mainittua maksua 50 prosentilla, jos asian käsittelyn vaatima työmäärä alittaa suoritteiden käsittelyyn tavanomaisesti käytettävän ajan vähintään 50 prosentilla, ja korottaa maksua 50 prosentilla, jos asian käsittelyn vaatima työaika hakijan toimittamien selvitysten puutteellisuudesta johtuen tai muusta erityisestä syystä ylittää suoritteiden käsittelyyn tavanomaisesti käytettävän ajan vähintään 50 prosentilla.

Edellä 4. ja 5. kohdissa tarkoitettujen päätösten muuttamista koskevien asioiden käsittelystä peritään maksut seuraavasti:

- annetun päätöksen edellytysten uudelleenarviointia vaativan hakemuksen käsittelystä (olennainen muuttaminen) peritään 50 prosenttia taulukon mukaisesta maksusta; mikäli asian käsittelyn vaatima työmäärä on vähemmän kuin 25 prosenttia suoritteiden käsittelyyn tavanomaisesti käytettävästä ajasta, peritään 25 prosenttia taulukon mukaisesta maksusta
- hakemuksen käsittelystä, joka ei edellytä annetun päätöksen edellytysten uudelleenarviointia (vähäinen muuttaminen), peritään 10 prosenttia taulukon mukaisesta maksusta
- annetun päätöksen teknisestä tai muusta vastaavasta syystä aiheutuvasta muuttamisesta peritään 185 euroa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004 ja se on voimassa 31.12.2004 saakka.

Ennen asetuksen voimaantuloa vireille tulleiden asioiden käsittelystä peritään maksu tuolloin voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2003

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Neuvotteleva virkamies Juha Pyötsiä

N:o 1100

Sisäasiainministeriön asetus**valtion omistukseen siirtyneiden ampuma-aseiden ja -tarvikkeiden käsittelystä**

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2003

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään tammikuun 9 päivänä 1998 annetun ampuma-aselain (1/1998) 119 §:n 2 momentin 2 kohdan, sellaisena kuin se on laissa 804/2003, nojalla seuraavasti:

1 §

Sovelletamisala

Tätä asetusta sovelletaan ampuma-aselain (1/1998) 119 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen valtiolle menetetyiksi tuomittujen sekä valtion omistukseen ampuma-aselain nojalla tulleiden ampuma-aseiden, aseiden osien, patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten hävittämiseen, käyttämiseen valtion tarpeisiin, luovuttamiseen museossa tai kokoelmassa pitämistä varten sekä myymiseen julkisella huutokaupalla tai muulla tavalla.

2 §

Esineet käsittelevä, luovuttava ja hävittävä viranomainen

Poliisin on toimitettava edellä 1 §:ssä tarkoitettujen ampuma-aseiden, aseiden osien, kaasusumuttimien, patruunien ja erityisen vaarallisten ammuksien sisäasiainministeriön arpajais- ja asehallintoyksikölle, jollei aseiden osia, kaasusumuttimia, patruunoita ja erityisen vaarallisia ammuksia arvotaan vähäisinä ampuma-aseasetuksen (145/1998) 63 §:n nojalla hävitettäväksi. Arpajais- ja asehallintoyksikkö käsittelee, luovuttaa ja hävittää esineet.

3 §

Asekäsittelytyöryhmä

Sisäasiainministeriön arpajais- ja asehallintoyksikön yhteydessä toimii asekäsittelytyöryhmä, joka tekee yksikölle esityksen 1 §:ssä tarkoitettujen ampuma-aseiden, aseiden osien, patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten hävittämisestä, käyttämisestä valtion tarpeisiin ja luovuttamisesta.

Asekäsittelytyöryhmässä on puheenjohtaja, sihteeri ja 3 muuta jäsentä. Sisäasiainministeriö määrää puheenjohtajan ja sihteerin sekä nimittää muut jäsenet kahdeksi vuodeksi kerrallaan. Puheenjohtajaksi ja sihteeriksi on määrättävä sisäasiainministeriön arpajais- ja asehallintoyksikön palveluksessa oleva virkamies.

Työryhmässä tulee olla 2 momentissa tarkoitettujen lisäksi edustettuina keskusrikospoliisi, Sotamuseo ja Museovirasto. Jos työryhmän jäsen eroaa kesken toimikauden, ministeriö määrää tai nimittää hänen tilalleen uuden jäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Työryhmä kokoontuu puheenjohtajan kutsusta ja se voi tarvittaessa kuulla asiantuntijoita. Jos työryhmä ei ole käsittelemässään asiassa yksimielinen, se tekee päätöksensä äänestämällä. Päätökseksi tulee se kanta, jota läsnä olevien työryhmän jäsenten enemmistö

on kannattanut. Jos äänet menevät tasan, työryhmän päätökseksi tulee se kanta, jota puheenjohtaja on kannattanut.

4 §

Käyttäminen valtion tarpeisiin

Valtion omistukseen siirtyneet 1 §:ssä tarkoitettut ampuma-aseet, aseiden osat, patruunat ja erityisen vaaralliset ammuksiset tulee ensisijaisesti luovuttaa keskusrikospoliisin, sisäasiainministeriön arpajais- ja asehallintoyksikön tai Poliisin tekniikkakeskuksen käyttöön.

Jos 1 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät tarvitse esineitä omaan käyttöönsä, ne on luovutettava muun niitä tarvitsevan ja niiden hallussapitoon oikeutetun valtion viranomaisen käyttöön. Arpajais- ja asehallintoyksikkö voi asettaa esineiden edelleenluovuttamista koskevia ehtoja.

5 §

Luovuttaminen museossa tai kokoelmassa pitämistä varten sekä muu luovuttaminen

Jos ampuma-aseita ja aseiden osia ei luovuteta 4 §:n mukaisesti valtion tarpeisiin tai 6 §:n nojalla hävitettävä, ne myydään julkisella huutokaupalla tai muulla julkisella myyntitavalla yhteisölle, säätiölle tai luonnolliselle henkilölle, jolla on esineiden hankkimiseen oikeuttava lupa.

Ampuma-aseita ja aseiden osia voidaan myös luovuttaa vastikkeetta museolaissa (729/1992) tarkoitetuille museoille, jos esineet täydentävät museossa säilytettävää kokoelmaa.

6 §

Hävittäminen

Ampuma-aseet ja aseiden osat, joiden arvo on vähäinen, sekä kaasusumuttimet, patruunat ja erityisen vaaralliset ammuksiset on hävitettävä, jollei niitä käytetä valtion tarpeisiin. Lisäksi ampuma-aseet voidaan hävittää, jos niillä tehdyn rikoksen erityinen luonne sitä edellyttää ja niitä ei käytetä valtion tarpeisiin.

Jos ampuma-aseita ja aseiden osia ei ole luovutettu siten kuin 4 ja 5 §:ssä säädetään, ne on hävitettävä.

7 §

Päätösmenettely

Päätöksen 1 §:ssä tarkoitettujen ampuma-aseiden, aseiden osien, patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten hävittämisestä, käyttämisestä valtion tarpeisiin ja luovuttamisesta tekee sisäasiainministeriön arpajais- ja asehallintoyksikön päällikkö asekesittelytyöryhmän esityksestä.

Jos arpajais- ja asehallintoyksikön päällikkö tekee päätöksen vastoin asekesittelytyöryhmän esitystä, päätös on alistettava poliisiylijohtajan vahvistettavaksi. Poliisiylijohtaja hyväksyy tällöin joko arpajais- ja asehallintoyksikön päällikön päätöksen tai asekesittelytyöryhmän esityksen.

8 §

Selvitys

Sisäasiainministeriön arpajais- ja asehallintoyksikön on vuosittain laadittava selvitys, josta ilmenevät:

1) valtion käyttöön luovutettujen ampuma-aseiden lukumäärä, tyyppi, toimintatapa ja kaliiperi, kaasusumuttimien lukumäärä, aseiden osien lukumäärä ja laji, patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten määrä ja tiedossa oleva kaliiperi sekä esineiden luovutuksensaaja;

2) julkisella huutokaupalla tai muulla julkisella myyntitavalla luovutettujen ampuma-aseiden lukumäärä, tyyppi, toimintatapa ja kaliiperi, aseiden osien lukumäärä ja laji, sekä esineiden luovutuksensaaja;

3) edellä 6 §:n 1 ja 2 momentin nojalla hävitettyjen ampuma-aseiden lukumäärä, tyyppi, toimintatapa ja kaliiperi, kaasusumuttimien lukumäärä, aseiden osien lukumäärä ja laji sekä patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten määrä ja tiedossa oleva kaliiperi.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

3790

N:o 1100

Tällä asetuksella kumotaan aseiden poistoa koskeva 15 päivänä lokakuuta 1986 annettu sisäasiainministeriön päätös (1202/601/86) ja työryhmän asettamista koskeva 29 päivänä

lokakuuta 1986 annettu sisäasiainministeriön päätös (1289/0436/86) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2003

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

Ylitarkastaja Mika Lehtonen

N:o 1101

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**julkisesti tuettujen alusluottojen yleisistä ehdoista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 2 ja 11 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan julkisesti tuettujen alusluottojen yleisistä ehdoista 26 päivänä elokuuta 1998 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (657/1998) 2 §:n 3 momentin 3 ja 4 kohta ja 11 §, sellaisena kuin niistä on 11 § päätöksessä 183/2000, seuraavasti:

2 §

— — — — —
 Alusluoton ehdot ovat OECD:n vientiluottoehto-
 jen mukaan:
 — — — — —

3) luotto on maksettava takaisin viimeistään 12 vuoden kuluttua luovutuksesta;

4) luoton koron on oltava luottovaluutan mukainen OECD-ehtoisen vientiluoton kiinteä kaupallinen viitekorko (*CIRR-korko*).
 — — — — —

11 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1998. Päätöstä sovelletaan niihin tapauksiin, joissa aluksen tai rungon rakentamista taikka aluksen muutostyötä koskeva sopimus on tullut voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 tai sen jälkeen ja joissa korontasaus sopimus on tehty vuosina 1998—2005.

— — — — —
 Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Teollisuusneuvos Eeva-Liisa Virkkunen

N:o 1102

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**luontaisten kivennäisvesien ainesosien luettelon, enimmäispitoisuuksien ja pakkausmerkintöjen vahvistamisesta sekä luontaisten kivennäisvesien ja lähdevesien otsonilla rikastetulla ilmalla tapahtuvaa käsittelyä koskevista edellytyksistä**

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 §*Asetuksen tarkoitus*

Tällä asetuksella pannaan täytäntöön luontaisten kivennäisvesien ainesosien luettelon, enimmäispitoisuuksien ja pakkausmerkintöjen antamisesta sekä luontaisten kivennäisvesien ja lähdevesien otsonilla rikastetulla ilmalla tapahtuvaa käsittelyä koskevista edellytyksistä 16 päivänä toukokuuta 2003 annettu komission direktiivi 2003/40/EY.

2 §*Voimaantulo*

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tuotteiden, jotka eivät täytä tämän asetuk-

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2003

sen vaatimuksia, kaupan pitäminen on kiellettyä 1 päivästä heinäkuuta 2004 lukien. Tuotteet, jotka on valmistettu ja pakattu ennen mainittua päivää, saadaan kuitenkin myydä loppuun, edellyttäen, että ne täyttävät ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleet vaatimukset.

Sen estämättä, mitä edellä 2 momentissa säädetään, luontaisten kivennäisvesien on pakkaushetkellä täytettävä komission direktiivin 2003/40/EY liitteessä 1 mainittujen ainesosien osalta kyseisessä liitteessä säädetty enimmäispitoisuudet viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2006. Fluoridien ja nikkelin osalta luontaisten kivennäisvesien on pakkaushetkellä täytettävä direktiivin 2003/40/EY liitteessä 1 säädetty enimmäispitoisuudet viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Neuvotteleva virkamies Anne Haikonen

N:o 1103

Verohallituksen päätös**verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2004**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2003

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla määrännyt:

1 §

Vuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työntekemispaikalle.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemispaiikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työntekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipusta sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	38 senttiä kilometriltä, jota korotetaan — 6 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä — 10 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä — 20 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä — 1 sentti kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri

Kulkuneuvo

Korvauksen enimmäismäärä

— 1 sentti kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa
— 8 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakenustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta

moottorivene, enintään 50 hv	57 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	86 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	80 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	26 senttiä kilometriltä
moottoripolku- pyörä	14 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	8 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 1 sentti kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallituksen luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 9 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohdullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työntekemispaidikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen

työntekemispaikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	13,00
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	29,00
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
— vähintään 2 tunnilla	13,00
— yli 6 tunnilla	29,00

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	45,00
Alankomaat	62,00
Alankomaiden Antillit	59,00
Albania	43,00
Algeria	44,00
Andorra	45,00
Angola	81,00
Antigua ja Barbuda	62,00
Arabiemiirikunnat	63,00
Argentiina	37,00
Armenia	52,00
Aruba	49,00
Australia	59,00
Azerbaidzan	51,00
Azorit	45,00
Bahama	60,00
Bahrain	54,00
Bangladesh	44,00
Barbados	72,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Belgia	63,00
Belize	39,00
Benin	50,00
Bermuda	67,00
Bhutan	38,00
Bolivia	25,00
Bosnia-Hertsegovina	44,00
Botswana	45,00
Brasilia	41,00
Sao Paulo	45,00
Britannia	70,00
Lontoo	70,00
Brunei	43,00
Bulgaria	47,00
Burkina Faso	36,00
Burundi	37,00
Chile	40,00
Cookinsaaret	58,00
Costa Rica	49,00
Djibouti	48,00
Dominica	50,00
Dominikaaninen tasavalta	53,00
Ecuador	40,00
Egypti	45,00
El Salvador	49,00
Eritrea	30,00
Espanja	58,00
Etelä-Afrikka	50,00
Etiopia	44,00
Fidzi	45,00
Filippiinit	40,00
Färsaaret	53,00
Gabon	60,00
Gambia	33,00
Georgia	36,00
Ghana	32,00
Grenada	52,00
Grönlanti	53,00
Guadeloupe	50,00
Guatemala	35,00
Guinea	38,00
Guinea-Bissau	47,00
Guyana	53,00
Haiti	45,00
Honduras	38,00
Indonesia	53,00
Intia	37,00
Irak	54,00
Iran	42,00
Irlanti	63,00
Islanti	72,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro	Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Israel	64,00	Marshallinsaaret	39,00
Italia	60,00	Martinique	51,00
Itä-Timor	45,00	Mauritania	39,00
Itävalta	62,00	Mauritius	46,00
Jamaika	47,00	Meksiko	57,00
Japani	88,00	Mikronesia	44,00
Jemen	48,00	Moldova	36,00
Jordania	64,00	Monaco	60,00
Kambodža	41,00	Mongolia	38,00
Kamerun	45,00	Mosambik	41,00
Kanada	53,00	Myanmar (Burma)	43,00
Kanarian saaret	50,00	Namibia	32,00
Kap Verde	35,00	Neitsytsaaret (USA)	36,00
Kazakstan	53,00	Nepal	34,00
Kenia	44,00	Nicaragua	41,00
Keski-Afrikan tasavalta	39,00	Niger	39,00
Kiina	56,00	Nigeria	52,00
Hongkong	74,00	Norja	64,00
Macao	62,00	Norsunluurannikko	65,00
Kirgisia	38,00	Oman	54,00
Kolumbia	34,00	Pakistan	39,00
Komorit	40,00	Palestiina	50,00
Kongo	40,00	Panama	37,00
Kongon demokraattinen tasavalta (ent. Zaire)	64,00	Papua-Uusi Guinea	38,00
Korean kansantasavalta (Pohj.-Korea)	34,00	Paraguay	30,00
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	71,00	Peru	57,00
Kosovo	47,00	Portugali	57,00
Kreikka	60,00	Puerto Rico	50,00
Kroatia	58,00	Puola	54,00
Kuuba	58,00	Qatar	49,00
Kuwait	57,00	Ranska	63,00
Kypros	60,00	Romania	47,00
Laos	33,00	Ruanda	39,00
Latvia	44,00	Ruotsi	62,00
Lesotho	43,00	Saint Kitts ja Nevis	54,00
Libanon	74,00	Saint Lucia	61,00
Liberia	45,00	Saint Vincent ja Grenadiinit	52,00
Libya	43,00	Saksa	59,00
Liechtenstein	64,00	Salomonsaaret	28,00
Liettua	44,00	Sambia	36,00
Luxemburg	62,00	Samoa	34,00
Madagaskar	36,00	San Marino	48,00
Madeira	45,00	Sao Tome ja Principe	44,00
Makedonia	37,00	Saudi-Arabia	57,00
Malawi	35,00	Senegal	47,00
Malediivit	59,00	Serbia-Montenegro	47,00
Malesia	41,00	Seychellit	59,00
Mali	35,00	Sierra Leone	44,00
Malta	59,00	Singapore	56,00
Marokko	56,00	Slovakia	44,00
		Slovenia	54,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Somalia	33,00
Sri Lanka	32,00
Sudan	48,00
Surinam	30,00
Swazimaa	37,00
Sveitsi	62,00
Syyria	52,00
Tadzikistan	39,00
Taiwan	54,00
Tansania	37,00
Tanska	65,00
Thaimaa	54,00
Togo	52,00
Tonga	33,00
Trinidad ja Tobago	53,00
Tsad	42,00
Tshekki	51,00
Tunisia	47,00
Turkki	45,00
Istanbul	55,00
Turkmenia	58,00
Uganda	37,00
Ukraina	56,00
Unkari	56,00
Uruguay	32,00
Uusi-Seelanti	58,00
Uzbekistan	58,00
Valkovenäjä	49,00
Vanuatu	34,00
Venezuela	55,00
Venäjä	39,00
Moskova	67,00
Pietari	51,00
Vietnam	36,00
Viro	49,00
Yhdysvallat	60,00
New York, Los Angeles, Washington	65,00
Zimbabwe	70,00
Maa, jota ei ole erikseen mainittu ..	40,00

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan,

josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä olleen kahta ilmaista ateriala.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 16,00 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 7,25 euroa.

N:o 1103

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 14,50 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2003

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00—07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 6,00 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2004.

Ylitarkastaja Anneli Nuoritalo